

הַלְבוֹת מֵאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת פֶּרֶק ט

א. בָּשָׂר בַּחֲלָב אֲסוּר לְבָשְׁלוֹ וְאֲסוּר לֶאֱכֹלוֹ מִן הַתּוֹרָה, וְאֲסוּר בַּהֲנִיָּה; וְקוֹבְרִין אוֹתוֹ, וְאָפְרוּ אֲסוּר כָּאֶפֶר כָּל הַנִּקְבְּרִין. וּמִשִּׁיבִשֵּׁל מִשְׁנֵיהֶם כִּזִּית לֹקֶה, שֶׁנֶּאֱמָר "לֹא-תִבְשֹׁל גְּדִי, בַּחֲלָב אִמּוֹ" (שְׁמוֹת כג, יט; שְׁמוֹת לד, כו; דְּבָרִים יד, כא). וְכֵן הָאוֹכֵל כִּזִּית מִשְׁנֵיהֶם, מִן הַבָּשָׂר וְהַחֲלָב שֶׁנִּתְבָּשְׁלוּ כְּאַחַד לֹקֶה, וְאִם עַל פִּי שְׂלֵא בִשָּׁל. לֹא שֶׁתֵּק הַכְּתוּב מִלֶּאֱסֹר הָאֲכִילָה אֲלֵא מִפְּנֵי שֶׁאֲסֹר הַבִּשּׁוּל כְּלוּמָר וְאֶפְלוּ בִשּׁוּלוֹ אֲסוּר, וְאֵין צְרִיךְ לומר אֲכִילָתוֹ: כְּמוֹ שֶׁשֶּׁתֵּק מִלֶּאֱסֹר הַבֵּת, מֵאַחַר שֶׁאֲסֹר בֵּת הַבֵּת.

ב. אֵין אֲסוּר מִן הַתּוֹרָה אֲלֵא בָּשָׂר בַּהֲמָה טְהוֹרָה בַּחֲלָב בַּהֲמָה טְהוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמָר "לֹא-תִבְשֹׁל גְּדִי, בַּחֲלָב אִמּוֹ" (שְׁמוֹת כג, יט; שְׁמוֹת לד, כו; דְּבָרִים יד, כא) וְגְדִי הוּא כּוֹלֵל וְלֹד הַשּׁוֹר וְוֹלֵד הַשֶּׂה וְוֹלֵד הָעִז, עַד שִׁיפְרֹט וַיֹּאמֶר גְּדִי עִזִּים; וְלֹא נֶאֱמָר "גְּדִי, בַּחֲלָב אִמּוֹ", אֲלֵא שֶׁדִּבֶּר הַכְּתוּב בַּהוֹוָה.

ג. אֲבָל בָּשָׂר בַּהֲמָה טְהוֹרָה שֶׁבִּשְׁלוֹ בַּחֲלָב בַּהֲמָה טְמֵאָה, אוֹ בָּשָׂר בַּהֲמָה טְמֵאָה שֶׁבִּשְׁלוֹ בַּחֲלָב בַּהֲמָה טְהוֹרָה מֵתָר לְבִשָּׁל, וּמֵתָר בַּהֲנִיָּה; וְאֵין חֵיבִין עַל אֲכִילָתוֹ, מִשּׁוּם בָּשָׂר בַּחֲלָב. וְכֵן בָּשָׂר חִיָּה.

ד. וְעוֹף, בֵּין בַּחֲלָב בַּהֲמָה בֵּין בַּחֲלָב חִיָּה אֵינוֹ אֲסוּר בְּאֲכִילָה מִן הַתּוֹרָה; לְפִיכָךְ מֵתָר לְבָשְׁלוֹ, וּמֵתָר בַּהֲנִיָּה. וְאֲסוּר בְּאֲכִילָה מִדְּבָרֵי סוֹפְרִים כְּדִי שֶׁלֹּא יִפְשְׁטוּ הָעַם וַיִּבְאוּ לִידֵי אֲסוּר בָּשָׂר בַּחֲלָב שֶׁלֹּתוֹרָה, וַיֹּאכְלוּ בָּשָׂר טְהוֹרָה בַּחֲלָב טְהוֹרָה: שֶׁהִרִי אֵין מִשְׁמַע הַכְּתוּב, אֲלֵא גְדִי בַּחֲלָב אִמּוֹ מִמֶּשׁ. לְפִיכָךְ אֲסֹרוּ כָּל בָּשָׂר בַּחֲלָב.

ה. דָּגִים וַחֲגָבִים, מֵתָר לֶאֱכֹלֵן בַּחֲלָב; וְהַשּׁוֹחֵט עוֹף, וְנִמְצָא בּוֹ בִּיעִצִּים גְּמוּרוֹת מֵתָר לֶאֱכֹלֵן בַּחֲלָב.

ו. בָּשָׂר הַמַּעֲשֵׂן, וְהַמִּבְשֵׁל בַּחֲמֵי טְבֵרִיָּה, וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן אֵין לֹקִין עָלֵיו; וְכֵן הַמִּבְשֵׁל בָּשָׂר בְּמֵי חֵלֶב, אוֹ בַּחֲלָב מֵתָה, אוֹ בַּחֲלָב זָכָר, אוֹ שֶׁבִּשֵּׁל דָּם בַּחֲלָב פָּטוּר, וְאֵינוֹ לֹקֶה עַל אֲכִילָתוֹ מִשּׁוּם בָּשָׂר בַּחֲלָב. אֲבָל הַמִּבְשֵׁל בָּשָׂר מֵתָה אוֹ חֵלֶב וְכִיּוֹצֵא בָּהֶן, בַּחֲלָב לֹקֶה עַל בִּשּׁוּלוֹ; וְאֵינוֹ לֹקֶה עַל אֲכִילָתוֹ, מִשּׁוּם בָּשָׂר בַּחֲלָב: שֶׁאֵין אֲסוּר בָּשָׂר בַּחֲלָב חַל עַל אֲסוּר נִבְלָה אוֹ אֲסוּר חֵלֶב שֶׁאֵין כָּאֵן לֹא אֲסוּר כּוֹלֵל, וְלֹא אֲסוּר מוֹסִיף, וְלֹא אֲסוּר בֵּת אַחַת.

ז. הַמִּבְשֵׁל שְׁלִיל בַּחֲלָב, חֵיב; וְכֵן הָאוֹכֵלוֹ. אֲבָל הַמִּבְשֵׁל שְׁלִיָּה, אוֹ עוֹר וְגִידִים וְעֶצְמוֹת, וְעִיקְרֵי קֶרְנִים וְטַלְפִּים הָרַפִּים, בַּחֲלָב פָּטוּר; וְכֵן הָאוֹכֵלֵן, פָּטוּר.

ח. בָּשָׂר שֶׁנִּפְל לְתוֹךְ הַחֲלָב, אוֹ חֵלֶב שֶׁנִּפְל לְתוֹךְ הַבָּשָׂר, וְנִתְבָּשֵׁל עִמּוֹ שְׁעוּרוֹ, בְּנוֹתֵן טַעַם. פִּיעֵד: חֲתַכָּה שְׁלִבָּשָׂר שֶׁנִּפְלָה לְקִדְרָה רוֹתַחַת שְׁלֵחֲלָב, טוֹעַם הַגּוֹי אֶת הַקִּדְרָה אִם אָמַר שִׂישׁ בָּהּ טַעַם בָּשָׂר, אֲסוּרָה; וְאִם לֹא, מִתֵּרָת. וְאוֹתָהּ חֲתַכָּה, אֲסוּרָה. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, שֶׁקֹּדֶם וְהוֹצִיא אֶת הַחֲתַכָּה, קֹדֶם שֶׁתִּפְלֹט חֲלָב שֶׁבִּלְעָה; אֲבָל אִם לֹא סִלַּק, מִשְׁעֲרִין אוֹתָהּ בְּשֵׁשִׁים מִפְּנֵי שֶׁהַחֲלָב שֶׁנִּבְלַע בָּהּ וְנֶאֱסֹר, יֵצֵא וְנִתְעַרֵּב עִם שְׂאֵר הַחֲלָב.

ט. נִפְל חֲלָב לְתוֹךְ קִדְרָה שְׁלִבָּשָׂר, טוֹעֵמִין אֶת הַחֲתַכָּה שֶׁנִּפְל עָלֶיהָ חֲלָב אִם אֵין בָּהּ טַעַם חֲלָב, הַכֵּל מֵתָר. וְאִם יֵשׁ בַּחֲתַכָּה טַעַם חֲלָב אִם עַל פִּי שֶׁאִם תִּסְחֹט הַחֲתַכָּה, לֹא יִשְׂאֵר בָּהּ טַעַם

הואיל ויש בה עתה טעם חלב, נאסרה אותה חתכה; ומשערין בכלה: אם היה בכל שיש בקדרה, מן החתכות והירק והמרק והתבלין, כדי שתהיה חתכה זו אחד מששים מן הכל החתכה אסורה, והשאר מתר.

י. במה דברים אמורים, בשלא נער את הקדרה בתחלה כשנפל החלב אלא לבסוף, ולא כסה. אבל אם נער מתחלה ועד סוף, או שפסה משעת נפילה עד סוף הרי זה בנותן טעם. וכן אם נפל חלב לתוך המרק, או לתוך החתכות ולא נודע לאיזו חתכה נפל נוער את הקדרה כלה, עד שיתערב הכל: אם יש בקדרה כלה טעם חלב, אסורה; ואם לאו, מתרת.

יא. אם לא נמצא גוי שיטעם ונסמך עליו משערין בששים, בין בשר לתוך חלב בין חלב לתוך בשר: אחד מששים, מתר; פחות מששים, אסור. קדרה שבשל בה בשר, לא יבשל בה חלב; ואם בשל, בנותן טעם.

יב. הפחל, אסור מדברי סופרים שאין בשר שנתבשל בפחל שחוטה אסור מן התורה, כמו שבארנו. הפחל שקרעו ומרק החלב שבו, מתר לצלותו ולאכלו; ואם קרעו שתי וערב, וטחו בפותל עד שלא נשאר בו לחלוחית חלב מתר לבשלו עם הבשר. וכחל שלא קרעו, בין שלקטנה שלא הניקה בין שלגדולה אסור לבשלו: ואם עבר ובשלו בפני עצמו, מתר לאכלו; ואם בשלו עם בשר אחר משערין אותו בששים, וכחל מן המנין.

יג. כיצד: אם היה הכל עם הפחל כמו ששים בפחל הפחל אסור, והשאר מתר; ואם היה בפחות מששים, הכל אסור. ובין כך ובין כך, אם נפל לקדרה אחת אוסר אותה, ומשערין בו בששים פראשונה: שהפחל עצמו שנתבשל, נעשה פחתכה האסורה; ואין משערין בו אלא כמות שהוא בעת שנתבשל, לא כמות שהיה בשעה שנפל.

יד. אין צולין את הפחל שחתכו, למעלה מן הבשר בשפוד; ואם צלהו, הכל מתר. קבה שבשלה בחלב שבה, מתרת שאינו חלב אלא הרי הוא כטנפת, שהרי ישתנה במעים.

טו. אסור להעמיד הגבנה, בעור הקבה שלשחוטה. ואם העמיד, טועם את הגבנה אם יש בה טעם בשר, אסורה; ואם לאו, מתרת: מפני שהמעמיד דבר המתר הוא, שקבת שחוטה היא; ואין כאן אלא אסור בשר בחלב, ששעורו בנותן טעם.

טז. אבל המעמיד בעור קבת נבלה וטרפה ובהמה טמאה הואיל והמעמיד דבר האסור בפני עצמו נאסרה הגבנה משום נבלה, לא משום בשר בחלב. ומפני חשש זה, אסרו גבנת הגויים כמו שבארנו.

יז. הבשר לבדו מתר, והחלב לבדו מתר, ובהתערב שניהן על ידי בשול יאסרו שניהן. במה דברים אמורים, שנתבשלו שניהן ביחד, או שנפל חם לתוך חם, או צונן לתוך חם; אבל אם נפל אחד משניהן והוא חם לתוך השני והוא צונן קולף הבשר כלו שנגע בו החלב, ואוכל השאר. ואם נפל צונן לתוך צונן מדיח החתכה, ואוכלה.

יח. לפיכך מתר לצרר בשר וגבנה במטפחת אחת והוא, שלא יגעו זה בזה; ואם נגעו מדיח הבשר ומדיח הגבנה, ואוכל.

יט. מְלִיחַ שְׂאִינוֹ נֹאכַל מִחֲמַת מֶלֶח, הָרִי הוּא פְּרוֹתָח; וְאִם
נֹאכַל כְּמוֹת שֶׁהוּא כְּמוֹ הַפֶּתַח, אֵינוֹ פְּרוֹתָח.

כ. עוֹף שְׁחוּט שֶׁנֶּפֶל לְחֶלֶב, אוֹ לִכְתֹּחַ שֵׁשׁ בּוֹ חֶלֶב אִם חֵי הוּא,
מְדִיחוֹ וּמִתָּר; וְאִם צָלִי, קוֹלְפוֹ; וְאִם הָיוּ בּוֹ פְּלָחִים פְּלָחִים אוֹ
שֶׁהָיָה מִתְּבַל בְּתַבְלִין, וְנֶפֶל לְחֶלֶב אוֹ לִכְתֹּחַ הָרִי זֶה אֲסוּר.

כא. אֲסוּר לְהַעֲלוֹת הָעוֹף עִם הַגְּבִנָּה עַל הַשְּׁלֶחַן שֶׁהוּא אוֹכֵל
עָלָיו גְּזֵרָה מִשּׁוּם הָרִגְל עֲבֵרָה, שְׂמָא יֹאכֵל זֶה עִם זֶה: אֵף עַל
פִּי שֶׁהָעוֹף בְּחֶלֶב, אֲסוּר מִדְּבָרֵי סוּפְרִים. שְׁנֵי אַכְסָנָאִין שְׂאִינוֹן
מִפִּירִין זֶה אֶת זֶה אוֹכְלִין עַל שְׁלֶחַן אֶחָד זֶה בֶּשֶׂר בְּהֶמָּה וְזֶה
גְּבִנָּה, מִפְּנֵי שְׂאִין זֶה גַּם לְבוֹ בָּזָה כְּדֵי שְׂיֹאכֵל עִמּוֹ.

כב. אֵין לָשִׁין אֶת הָעֵיסָה בְּחֶלֶב; וְאִם לֶשׁ כָּל הַפֶּת אֲסוּרָה,
מִפְּנֵי הָרִגְל עֲבֵרָה: שְׂמָא יֹאכֵל בָּהּ בֶּשֶׂר. וְאֵין שְׁטִין אֶת הַתְּנוּר
בְּאַלְיָה; וְאִם שֵׁט כָּל הַפֶּת אֲסוּרָה, עַד שִׁיִּסִּיק אֶת הַתְּנוּר: שְׂמָא
יֹאכֵל בָּהּ חֶלֶב. וְאִם שְׁנָה בְּצוּרַת הַפֶּת עַד שֶׁתְּהִיָּה נִפְרָת, כְּדֵי
שֶׁלֹּא יֹאכֵל בָּהּ לֹא בֶּשֶׂר וְלֹא חֶלֶב הָרִי זֶה מִתָּר. פֶּת שְׂאֶפְיָה עִם
הַצָּלִי, וְדָגִים שֶׁצָּלִין עִם הַבֶּשֶׂר אֲסוּר לֹאכְלָן בְּחֶלֶב.

כג. קֶעֶרָה שְׂאֵכְלוּ בָּהּ בֶּשֶׂר, וּבִשְׁלוּ בָּהּ דָּגִים אוֹתָן הַדָּגִים, מִתָּר
לֹאכְלָן בְּכֶתַח. סָכִין שֶׁחֲתָךְ בָּהּ בֶּשֶׂר צָלִי, וְחִזּוֹר וְחֲתָךְ בָּהּ צִנּוֹן
וְכִיּוּצָא בּוֹ מִדְּבָרִים חֲרִיפִין אֲסוּר לֹאכְלָן בְּכֶתַח; אֲבָל אִם חֲתָךְ
בָּהּ קִישוּת אוֹ אֲבִטִּיחַ גּוֹרֵד מְקוֹם הַחֲתָךְ, וְאוֹכֵל הַשָּׂאֵר בְּחֶלֶב.

כד. אֵין מְנִיחִין כֵּד שְׁלִמְלָח בְּצַד כֵּד שְׁלִפְמָךְ מִפְּנֵי שְׂשׂוּאֵב
מִמֶּנּוּ, וְנִמְצָא מִבִּשְׁל הַבֶּשֶׂר בְּמִלַּח זֶה שֵׁשׁ בּוֹ טַעַם הַחֶלֶב;
אֲבָל מְנִיחַ כֵּד הַחֲמִץ בְּצַד כֵּד הַכֶּמֶךְ, שְׂאִין הַחֲמִץ שׂוֹאֵב מִמֶּנּוּ.

כה. מִי שְׂאֵכֵל גְּבִנָּה אוֹ חֶלֶב תַּחְלָה מִתָּר לֹאכֵל אַחֲרָיו בֶּשֶׂר
מִיָּד, וְצָרִיךְ שְׂיָדִיחַ יָדָיו וִיקְנֹחַ פִּיו בֵּין הַגְּבִנָּה וּבֵין הַבֶּשֶׂר. וּבִמָּה
יִקְנֹחַ פִּיו בִּפֶּת אוֹ בַּפְּרוֹת, שְׁלוּעֶסֶן וּבוֹלְעֵן אוֹ פּוֹלְטֵן; וּבְכָל
מְקַנְחִין אֶת הַפֶּה חוּץ מִתְּמָרִים אוֹ קֶמַח אוֹ יֶרְקוֹת, שְׂאִין אֵלּוּ
מְקַנְחִין יָפָה.

כו. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים, בִּבֶּשֶׂר בְּהֶמָּה אוֹ חֵיָּה; אֲבָל אִם אֵכֵל
בֶּשֶׂר עוֹף אַחֵר שְׂאֵכֵל הַגְּבִנָּה אוֹ הַחֶלֶב, אֵינוֹ צָרִיךְ לֹא קִנּוּחַ
הַפֶּה וְלֹא נְטִילַת יָדַיִם.

כז. מִי שְׂאֵכֵל בֶּשֶׂר בְּתַחְלָה, בֵּין בֶּשֶׂר בְּהֶמָּה בֵּין בֶּשֶׂר עוֹף לֹא
יֹאכֵל אַחֲרָיו חֶלֶב עַד שִׁישְׁהָה בִּינִיָּהן כְּדֵי שֶׁעוֹר סְעוּדָה אַחֲרָת,
וְהוּא כְּמוֹ שֶׁשׁ שְׁעוֹת: מִפְּנֵי הַבֶּשֶׂר שְׁלֵבִין הַשָּׁנִים, שְׂאִינוֹ סֵר
בְּקִנּוּחַ.